

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Complectens Constitutiones Benedicti XIV. ab initio Pontificatus usque ad
Annum 1746

Luxemburgi, 1752

CXXI. Annus Census constituitur pro sartis tectis Basilicæ S. Mariæ
Majoris. 11. Februarii.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74696](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74696)

Sanctissimus Dominus Noster sollicitè animadvertens, quàm grave sit delictum illorum perditorum hominum, qui Sacrosancto Missæ Sacrificio, ac salutaris Pœnitentiæ Sacramento, ad Animarum reparationem a Christo Domino institutis, in illarum perniciem, & damnationem abutuntur, decrevit, quod in posterum Sacerdotes tam Sæculares, quàm Regulares cujuscumque Ordinis, Instituti, Congregationis, & Societatis etiam de necessitate exprimentæ, vel in actu Sacramentalis Confessionis, sive illius occasione, aut prætextu, ad turpia Sollicitantes, vel Sacrificio Missæ abutentes ad fornicationem, præter pœnas a Jure, & Apostolicis Constitutionibus, ac signanter san. mem. Sixti V., & Gregorii XV. contra eosdem inflictas, perpetuam etiam inhabilitatem incurrant ad præfati Sacrificii celebrationem; Quodque ejusmodi Decretum significetur singulis cujuscumque Ordinis Superioribus, ac Præpositis, ad hoc ut de illo, sicuti, & de prædictis, aliisque Summorum Pontificum Constitutionibus, juxta præscriptum in generali Decreto Supremæ Inquisitionis diei 15. Decembris 1633. semel saltem in Anno, Feria sexta post Octavam Assumptionis Beate Mariæ Virginis in publica Mensa, vel in Capitulo ad hoc specialiter convocato, ac insuper in quocumque Generali, vel Provinciali Capitulo, vel alio quovis nomine nuncupato Capitulari Congressu suos Subditos, ac Religiosos commonendos curent, ejusdemque commoni-tionis coram Supremâ Congregatione juratum Testimonium exhibeant.

Paulus Antonius Cappellonus
S. Romanæ, & Universalis
Inquisitionis Notarius.

Loco ✱ Sigilli.

Die 21. Augusti 1745. supradictum Decretum affixum, & publicatum fuit ad valvas Basilicæ Principis Apostolorum Palatii Sancti Officii, ac aliis locis solitis, & consuetis Urbis per me Petrum Romolatum Sanctissimæ Inquisitionis Cursorem.

CXXI. Annuus Censuræ constituitur pro factis tectis Basilicæ S. Mariæ Majoris.

BENEDICTUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Pontificis jus & auctoritas in bona Ecclesiarum, & Loc. Piorum.

AD Romanum spectat Pontificem, tamquam dispensatorem fidelem atque prudentem, quem constituit Dominus super familiam suam, ita de bonis temporalibus ad Ecclesias & Loca Pia pertinentibus disponere, ut si quæ alicui præter necessitatem exuberant, ea sublevandis alterius veris & sibi cognicis indigentibus attribuat. Qua quidem distributiva potestate, ac provida bonorum Ecclesiasticorum dispensatione, Venerabiles Prædecessores Nostros pluries, & variis in calibus, pro rerum opportunitate, utiliter usos esse dignoscitur.

Ipsius devotio erga Basil. S. M. Maj.

§. 1. Sanè per totum vitæ Nostræ cursum, quem hac fere in Urbe assidue transegitur, diversis muneribus & officiis addicti, quæ a Decessoribus Nostri Romanis Pontificibus tenuitati Nostræ demandata fuerunt, Patriarchalem Liberianam Basilicam Sanctæ Mariæ Majoris nuncupatam, peculiari quodam devotionis studio jugiter prosecuti sumus, non solum ex debito venerationis affectu erga Dei Genitricem, cujus titulo & nomine eadem Ecclesia, sub Liberio Romano Pontifice, patefaciente Deo per

illustra signa atque prodigia suam hac de re voluntatem, in Exquilis extracta, ac dedicata fuit; verum etiam ob insignia Religionis monumenta, quæ in præfata Basilica aservantur; cujusmodi sunt ipsius Deiparæ Imago veteri Fidei cultu celeberrima, quæ a S. Luca Evangelista depicta piè creditur, & a B. Gregorio Magno sacræ supplicationis ritu ad Vaticanum delata esse memoratur, quo factum sit, ut atrox pestilentia flagellum in Urbe Româ tuac sæviens continuo cessarit; Et Sacra Redemptoris Nostri Cunabula, in quibus infantilia membra Filii Dei a Virgine Matre reclinata fuerunt; quæque ex Bethleemico specu ad eandem Liberianam Basilicam, titulo quoque Sanctæ Mariæ ad Præseppe ob id insignitam, septimo Christiani nominis sæculo delata fuerunt; quibus de rebus in geminis Nostri Operibus de Canonizatione Sanctorum, & de Diebus Festis Beate Mariæ Virginis dicatis, accuratè pro viribus, a Nobis est actum. His accedunt insignes aliquot Sanctorum Apostolorum Reliquiæ; tum etiam Corpus Magi Ecclesiæ Doctoris S. Hieronymi Presbyteri, cujus Patrocinio gaudet Bononiense Collegium Sacræ Theologiæ Doctorum, quorum numero Nos olim adscripti fuimus; Item Corpus S. Pii Papæ V. Prædecessoris, & Civis Nostri, pro cujus solemnibus Canonizatione tantopere olim, quum Advocati Consistorialis munere fungeremur, & voce & scripto adlaboravimus; Denique jucunda sese Nobis offert recordatio B. Nicolai Albergati, itidem Civis Nostri, & Bononiæ Præfulis, olim S. R. E. Presbyteri Cardinalis Tituli S. Crucis in Hierusalem; qui in hac ipsa Basilica Archipresbyteri dignitatem quondam obtinuit; & cui Nos paucis ante Mensibus, solemnibus iudicio, prævia laboriosa causa discussione, cum magna animi nostri voluptate, Beatorum honores asseruimus.

§. 2. Cum verò ad summum Apostolatus apicem, nullis Nostri meritis, sed inscrutabili Dei voluntate evecti, insignem hanc Patriarchalem Basilicam in suis ædificiis, & potissimum in anteriore Porticu, a fel. record. Gregorio Papa XIII. Prædecessore pariter & Cive Nostro vel erectâ, vel restauratâ, magnopere labefactam ac penè ruinofam invenissemus; reluctantibus licet præsentium temporum angustis, atque notoria Erarii Nostri penuria, arduum hujusmodi restorationis opus aggressi; Ecclesiæ primum Tecta, & Laquearia vetustate corrupta restitui, tum intra ipsam Ecclesiam Arcum, & Fornicem ante Sanctissimi Præsepis Sacellum, ad parem cum opposito Arcu altitudinem elevari, atque ita patentem Ordinis deformitatem emendari curavimus. Mox etiam novam magnifici Operis Porticum, lectissimis lapidibus atque Columnis ornatam, a fundamentis excitari mandavimus; insuper primariam Basilicæ Frontem, marmoreo lapide, & Statuis insignem, in eam, quæ nunc vistor, celsitudinem attolli, in eaque amplam superiorem Porticum aperiri jussimus; ex qua, post celebratam de more unâ cum Venerabilibus Fratribus Nostri in eadem Basilica solemnitate Assumptionis Beatissimæ Virginis, Apostolicam Benedictionem Populo impertiri, pro sacri ritus majestate, commodissime potuimus; ac denique Aedes alteri ex ejusdem Basilicæ lateribus adnexas, quæ jam pridem inceptæ, at medio in opere desertæ jacuerant, a solo extruximus, atque ad totius ædificii normam exegimus.

§. 3. Hac omnia, Deo adjuvante, a Nobis perfecta sunt, non sine magnis sumptibus, pro quibus tamen sustinendis neque minimum quid attigimus ex pecuniis Camera Apostolicæ, sed iis dumtaxat usi sumus, quas pleno jure, & falvis Prædecessorum Nostrorum Constitutionibus,

Sacra monumenta in eadem aservata.

Item Sanctorum Corpora & Reliquiæ.

Basilicæ restauratio a Pontifice peracta.

Porticus duplicis, & ædium adificatio.

Constituentis census pro conservatione Fabricæ.

in alios quoscumque, & in nostros etiam privatos usus convertere potuissimus, easque in honorem Beatissimæ semper Virginis Mariæ libentissime impendimus. Veruntamen quam probe intelligamus, nullum esse Ædificium, quantumvis firmiter constructum, quod lapsu temporis ruinæ non sit subiectum, nisi ad ipsius facta recta tuenda certi ac perpetui redditus addicti fuerint; quam etiam ob causam in Canonicis statutis certa quædam fructuum portio pro conservatione Fabricæ Ecclesiæ cuiuslibet Beneficio adnexæ attributa reperitur; cumque Nobis perfectum sit, adeo imminutos esse proventus & redditus Capituli Basilicæ Liberianæ, ut onus huiusmodi Fabricæ conservandæ eidem imponi minime possit; idcirco post diuturnam atque maturam deliberationem hac de re Nobiscum & cum aliis quoque habitam, in hoc tandem mox declarandum consilium devenimus, quo stabilem, & sufficientem censum, ad effectum, de quo agitur, constitutum fore confidimus.

Sanctuarii
Lauretani
ampli reddi-
tus.

§. 4. Novimus videlicet Lauretanam B. Mariæ Virginis Ædem amplis ditatam esse redditibus, non solum in ipso Lauretanæ Civitatis Territorio, & in aliis compluribus Ecclesiasticæ Ditionis Provinciis, & Civitatibus; sed conspicuos quoque proventus quolibet anno exigere ex Locis Montium, Censibus, Domibus, aliisque fundis in hac Alma Urbe existentibus, partim provenientibus ex hereditate bo. me. Hieronymi Loterii, aliorumque piorum Testatorum dispositionibus, partim acquisitis cum annuis superexstantibus fructibus, redactis ex iisdem Urbanis fundis; quorum quidem fructuum, sive proventuum, post impleta Missarum aliorumque Piorum Operum onera, non exigua portio quotannis reliqua est, ad sustinendos etiam extraordinarios ejusdem Lauretanæ Ædis sumptus largiter sufficiens: prout inspectis iustis Nostro Libris accepti & expensi, aliisque documentis necessariis & opportunis, Nobis compertum est, & liquido constat.

Ex quibus
statuit an-
nuam portio-
nem detra-
here.

§. 5. Horum itaque reddituum certam partem, & annuam summam, veluti perpetuum Fabricæ Basilicæ Liberianæ censum, in ipsius conservationem & reparationem, prout necessitas postulabit, pro tempore erogandam, applicare decrevimus; quod quidem non solum de Apostolica potestatis plenitudine facimus, qua, ut supra diximus, de temporalibus bonis uni Ecclesiæ superabundantibus in alterius indigentia levamen liberè disponere Nobis integrum est; sed consentaneum quoque videtur cuidam congruentiæ, quæ inter utrumque Sanctuarium prædictum intercedit; dum in Æde Lauretana Beatissima Virgo ab Angelo salutata fuit, & Verbum Patri coæternum naturam nostræ humilitatis ibidem assumpsit; in Liberianâ verò Basilicâ Sacra asservantur Cunabula superius memorata, in quibus idem Verbum Caro factum, & in Antro Bethleemitico ex B. Virgine natum, ab eadem intemerata Parente fuit reclinarum.

Pensionem
scut. 500.
assignat Fa-
bricæ S. M.
Maj.

§. 6. Itaque Motu proprio, non ad alicujus Nobis super hoc oblata petitionis instantiam, sed ex certa scientia, merâque deliberatione Nostri, ac de Apostolica potestatis plenitudine, Fabricæ ipsius Basilicæ S. Mariæ Majoris de Urbe, & pro ea Dilecto Filio Nostro Hieronymo S. Angeli in Foro Piscium S. R. E. Diacono Cardinali Columnæ nuncupato, ejusdem Basilicæ Archipresbytero, ejusque Successoribus Archipresbyteris, annuam summam seu portionem quingentorum scutorum monetæ Romanæ de Julii decem pro quolibet scuto, ex fructibus, redditibus, proventibus, obventionibus, & emolumentis tam Locorum Montium, quam Domorum, Censuum, & aliarum quarumcumque proprietatum ad prædictam Sacram Domum Lauretanam spectantium, & hic in Urbe consisten-

tium, Hieronymo Cardinali, & Successoribus Archipresbyteris prædictis, per dilectos pariter Filios Sylvium Tituli Sanctæ Priscæ ejusdem S. R. E. Presbyterum Cardinalem Valenti nuncupatum Congregationis Lauretanæ Præfectum, & Magistrum Xaverium Justinianum ipsius Congregationis Secretarium, eorumque in Præfecturâ, & Secretariatus huiusmodi muneribus pro tempore Successores, tamquam fructuum, reddituum, & proventuum prædictorum administratores, annis singulis, duabus æqualibus solutionibus, pro unâ videlicet in Annunciationis B. Mariæ Virginis, a proxime ventura incipiendo, & alterâ, medietatibus summæ seu portionis huiusmodi, in Nativitatis ejusdem B. Mariæ Virginis immediatè sequenti, festivitibus, & sic successive de anno in annum ac termino in terminum, integrè perfolvendam, & per dictum Hieronymum Cardinalem, & Successores Archipresbyteros prædictos percipiendam, ac in reparationem & restaurationem Ædificiorum dictæ Basilicæ, ut infra, convertendam, Apostolica auctoritate, tenore præsentium, constituimus & assignamus: Decernentes, Sylvium Cardinalem, & Magistrum Xaverium, eorumque respective Successores reddituum Sacræ Domus Lauretanæ pro tempore administratores, ad integram solutionem dictæ summæ, seu portionis, Hieronymo Cardinali, & Successoribus suis Archipresbyteris prædictis, donec & quousque per Nos, aut aliquem ex Romanis Pontificibus Successoribus Nostri, eidem Basilicæ, pro illius Ædificiorum manutentione, de alio quæque tuto ac securo reddito similis summæ, eidem modo & forma perfolvendo, aliundè commodè provifum fuerit, faciendam, juxta præsentis Constitutionis & assignationis tenorem, fore efficaciter obligatos.

Donec aliter
eidem Fabricæ
provideatur.

§. 7. Volumus autem quod tam dictus Hieronymus Cardinalis, quam quilibet ex Successoribus suis dictæ Basilicæ pro tempore Archipresbyteris, annuam summam, seu portionem prædictam, a Nobis, ut supra, constitutam & assignatam, singulari quæ quantitates ducentorum & quinquaginta scutorum dictæ monetæ in singulis terminis superius statutis exigenda & percipiendas per Exactorem Capituli & Canonicorum dictæ Basilicæ, penes mensam nummariam Montis Pietatis de eadem Urbe, in proprio & particulari computo, intitulando nempe: *Fabrica della Basilica di S. Maria Maggiore*, ad ipsius Cardinalis Archipresbyteri, & duorum Canoniorum Fabricerierum nuncupatorum ejusdem Basilicæ liberam dispositionem, deponere omnino teneantur; itaut Ordines eidem Monti Pietatis dirigendi subscribi debeant a prædicto Cardinali Archipresbytero, & Canonicis Fabriceris pro tempore; & quod pecuniarum ejusmodi depositum semper distinctum & separatum esse & manere debeat, neque pecuniæ prædictæ ullo unquam tempore cum aliis redditibus, & proventibus Capituli; & Canonicorum prædictorum, confundi vel immisceri possint; sed ab ipso Cardinali Archipresbytero pro tempore ipsius Basilicæ, cum consilio & ad insinuationem Canonicorum Fabricerierum prædictorum ejusdem Capituli, in reparationem, & restaurationem tam Ecclesiæ, quam utriusque novæ nempe & veteris Domus Canonialis, aliorumque annexorum ejusdem Basilicæ, exceptis tamen Cappellis Sixtina, & Paulina nuncupatis, aliisque Cappellis de Jurepatronatus in eadem Basilica existentibus, quarum reparationis & restorationis onus earum respective Patronis incumbit, dumtaxat erogari debeant. Pari quoque ratione statuente, quod Capituli & Canonicorum prædictorum Ratiocinator, ejusmodi dispositi rationes, & computa propria, distincta, & separata habere teneatur.

De admini-
stratione, &
versione hu-
jusmodi red-
dituum.

1745.
De residuis.

§. 8. Verum quia contingere poterit, ut integra summa dictorum quingentorum scutorum in restaurationem & reparationem predictam quolibet anno non infumatur, contra autem fieri poterit summam longè majorem pro restauratione & reparatione ejusmodi quandoque necessariam esse; idcirco Nos eidem Hieronymo Cardinali, & Successoribus Archipresbyteris predictis, per easdem presentes, licentiam & facultatem tribuimus & impertimur, ut ipsi residuales summas, quæ singulo quoque anno superfluerint, pro suo, & Canonicorum Fabricerorum predictorum arbitrio, in Locis Montium Cameralium non Vacabilium dumtaxat reinvestire libere & licite possint & valeant.

§. 9. Mandamus autem & districtius inhibemus, nè pecunia predicta, aut Loca Montium ex eisdem pecuniis acquisita, eorumque fructus redditusque, in alios quoscumque, quam in necessarios refectionis & restorationis Edificiorum predictorum usus, ullo unquam tempore erogentur, aut infumantur; Quod si fecus etiam in minima pecuniarum hujusmodi parte quodcumque fieri vel attentari contingat, contrafacientes ad debitam refectionem & reintegrationem de proprio faciendam omnino teneantur.

§. 10. Præsentes quoque Nostros Literas, etiam ex eo quod quicumque in præmissis quomodolibet interesse habentes eisdem non consenserint, aut vocati, seu auditi non fuerint, aliaque quavis de causa quantumvis juridica & legitima, de ullo subreptionis, & obreptionis, seu nullitatis vitio, aut intentionis Nostre, vel alio quocumque defectu notari, impugnari, aut in controversiam revocari, seu ad terminos juris reduci nullatenus posse; sed eas semper validas, firmas, & efficaces existere, & ab iis, ad quos spectat, & in futurum spectabit, inviolabiliter observari: Sicque per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Casuarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales etiam de Latere Legatos, sublata eis & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi & interpretandi facultate & auctoritate, iudicari & definiri debere, & quidquid fecus super his a quocumque quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, irritum, & inane decernimus.

§. 11. Non obstantibus quoad ea, quæ præsentibus adversantur, quibuslibet testamentariis dispositionibus, ac ultimis voluntatibus quorumcumque piorum Testatorum, quas quidem, ad præmissorum effectum, auctoritate Apostolica commutamus; ac, quatenus opus sit, de jure quæsto non tollendo, & de præstando consensu, aliisque Nostris, & Cancellariæ Apostolicæ Regulis, necnon quibuslibet Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, etiam in Synodalibus, Provincialibus, & Universalibus Conciliis editis, innovatis, & confirmatis, dictæque Sanctæ Domus, & Ecclesiæ Laurentianæ, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis Sanctæ Domui predictæ sub quibuscumque tenoribus & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus & insolitis clausulis, ac irritantibus, & aliis decretis in genere, vel in specie in contrarium præmissorum quomodolibet concessis. Quibus omnibus & singulis, etiam pro illorum sufficienti derogatione de illis eorumque totis tenoribus specialis & individua, & expressa, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia aliqua exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, &

forma in illis tradita observata, exprimerentur & infererentur, præsentibus pro plene & sufficienter expressis & insertis habentes, ad effectum præsentium, illis aliis in suo robore permanfuris, harum serie derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 12. Nulli ergò Hominum liceat paginam hanc Nostre ordinationis, assignationis, applicationis, commutationis, derogationum, statuti, decreti, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire: si quis autem hoc attentare præsumperit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majori Anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo quadragesimo quarto, tertio Idus Februarii, Pontificatus Nostri Anno Quinto.

D. Cardinalis Passioneus.

J. Datarus.

VISA DE CURIA.

J. C. Boschi.

L. Eugenius.

Registrata in Secretaria Brevium.

Celebratio Cappellæ Pontificæ in Basilica S. Mariæ Majoris die Festo CONCEPTIONIS BEATÆ Mariæ Virginis decernitur.

In Consistorio Secreto habito die 26. Novembris 1742.

Venerabiles Fratres.

PATERNA animi Nostri commiseratione non minus quam consilio vestro permoti statuimus, publicas in hac Urbe preces indicere, ut Pater Misericordiarum Deus dignetur vota Nostra respicere, quæ ad pacem Christianorum Principum unice tendunt, & ad optatam tranquillitatem Orbis, qui (quod nemo Vestrum ignorat) horribili malorum procella concutitur.

In plures itaque Urbis Ecclesias variè distribuentur Missiones, ut per veram peccatorum penitentiam obsecrationes, & vota fiant coram Deo magis accepta, & unusquisque ad Sanctæ Indulgentiæ fructum percipiendum magis aptus ac paratus accedat. Cessabunt Sacræ Missiones pridie Festum CONCEPTIONIS Virginis Immaculæ, in quo solemnè die Nos Cappellam Pontificam in Liberiana Basilica haberi volumus. Quod quidem non hoc anno tantum, sed singulis quibusque annis fieri mandamus, ac præcipimus, ut Cappella hæc Pontificia in honorem Immaculæ Virginis quotannis celebranda cæteris annumeretur, ut nimirum ipsa Beatissima Virgo a Deo pro Nobis implorare dignetur, quod petimus; suoque patrocinio non minus Catholicam Religionem, quam hanc Apostolicam Sedem benignè tegere velit, ac fovere. Hoc Vobis significandum esse censuimus.

Sequitur Decretum de Cardinali, a quo Missarum solemnè dicta die celebranda sunt.

Cum Sanctissimus Dominus Noster BENEDICTUS PAPA XIV. in Secreto Consistorio diei 26. Mensis Novembris proximi præteriti alloquutionem habuerit Eminentissimis Patribus, qua publicas in Urbe indicitas preces, ut Pater misericordiarum Deus sua vota respiceret, quæ ad Pacem Christianorum Principum, & ad optatam Orbis tranquillitatem unice tendunt, significavit; Eisdemque de Missionibus in variis Urbis Ecclesiis distributis certioratos reddidit, ut quisque Fidelium per veram peccatorum penitentiam Plenarie, quam indulsit,

Sanctio.

Dat. die 11.
Febr. 1745.Prohibitio
aliter erogandi, sub
poena reintegr. de pro-
prio.

Clausulæ.

Derogatio-
nes.

Indulgentia fructum uberiorem perciperet, nec non ut Beatae Mariae Virginis Intercessione, cujus CONCEPTIONIS Festum imminebat, ferventius Urbs tota deprecetur, singulis annis in Basilica Liberiana Pontificiam Cappellam, ipsa recurrente CONCEPTIONIS die, perpetuò habendam decrevit. Ut autem de Cardinali celebrante in praedicta sic instituta Cappella in futurum consuleret; Pontificum Praedecessorum suorum exemplo, qui in recurrentibus anni solemnitatibus Missas celebrandas nonnullis S. R. E. Cardinalibus, quibus vel ordinis, vel muneris ratione id congruè competere videbatur, assignarunt, a Cardinali pro tempore Burgbesiani Sacelli Protectore singulis annis die Festo CONCEPTIONIS Beatae Mariae Virginis, sive dicta Cappella Papalis in Liberiana Basilica, sive propter obvieniens aliquod impedimentum in Palatii Apostolici, vel Vaticani, vel Quirinalis, publico respectivè Sacello habeatur, semper, & ubique Pontificalem Missam fore concinendam, statuit: Hanc verò Sanctissimam suam voluntatem, perpetuis futuris temporibus valituram, idem Dominus Noster suae vivae vocis oraculo in Diariis redigendam, ac in forma Decreti publicandam, ubi necessitas exposularet, ex instructo mihi officio demandavit. In quorum omnium, & singulorum fidem praesens hoc documentum proprio caractere subscriptum, solitoque sigillo munitum dedi Roma die 3. Decembris 1742. ejusdem Sanctissimi in Christo Patris Pontifici. III.

Ignatius Reali Apostolicus
Cæremoniis Praefectus.

CXXII.

De Processione Generali in Solemnitate Sanctissimi CORPORIS CHRISTI, tempore Apostolicae Sedis vacantis, in Urbe peragenda.

BENEDICTUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei
memoriam.

Pontificis
providentia
in futurum
tempus ex-
tenditur.

PASTORALIS sollicitudinis officium, quantum Nobis ex alto conceditur, omni ex parte implere satagentes, non solum ea, quae sub oculis nostris geruntur, opportunis legibus aptè ordinare atque dirigere studemus; verum etiam providentiae nostrae intuitum ad ea intendere non omittimus, quae post expletum a Nobis hujusce mortalis vitae cursum, ubi Omnipotenti Deo, qui numeravit dies nostros, ita placuerit, aut fieri necessario debere, aut evenire posse prospicimus.

Solemnitas
CORPORIS
CHRISTI va-
cante Apo-
stolica Sede
pluries oc-
currit.

§. I. Sanè ex quo in hac Romana Urbe a prima fere aetate diversis in gradibus commorati sumus, meminimus, non semel, sed iterum, ac tertio jam contigisse, ut, vacante, per obitum Romani Pontificis, Apostolica Sede, solemnitas CORPORIS CHRISTI recurreret, in qua, ex pia Urbani Papae IV. Praedecessoris Nostri institutione ac lege, & fructuosà univèrsae Catholicae Ecclesiae consuetudine, post exacta Paschatis & Pentecostes solemnia, vivificum Eucharistiae Sacramentum, continuatà per diem Octavam celebritate, & publicis Supplicationibus a Christifidelibus percolitur. Cumque hujusmodi Supplicationibus, sive Processionibus, vivente Romano Pontifice, initium det prior illa & solemnior Supplicatio, quae incipiens ab ipso Pontificiarum Aedium Vaticanæ Sacello, praesentibus & subsequens omnibus tam Saecularis, quam Regularis Cleri, Romanaeque Curiae & Pontificiae Aulae Officialium Ordinibus, per congruum viarum ambitum, ad Basilicam Principis Apostolorum procedit, ibique terminatur; vacante, ut praediximus, Apostolica Sede, Nobisque, per mortem recol. mem. Praedecessorum Nostrorum Benedicti Pa-

pa XIII., & Clementis Papae XII., intra Apostolicorum Comitiorum septa commorantibus, quaestionem hanc, non sine sententiarum atque studiorum varietate, audivimus agitari; an scilicet in eodem Vaticano, an verò in Lateranensi Patriarchio, solemnitas illa, & generalis, de qua supra dicebamus, Supplicatio peragenda esset. Et quidem praemissis in casibus, Nostris primùm oculis aspeximus, deinde etiam aliorum relatione audivimus, praefata solemnitatis celebritatem duplici Supplicatione inchoatam fuisse, quarum altera in Basilica S. Joannis in Laterano, altera verò simul eodem tempore in Basilica S. Petri in Vaticano habitata fuit; Divisionem autem factam fuisse eorum, qui primae hujusmodi generali Supplicationi interesse tenebantur; nonnullis videlicet ad unam, aliis verò ad alteram ex praedictis Basilicis accedentibus, prout vel ratione, vel imperio, vel etiam propria voluntate atque arbitrio adducti fuerunt.

§. 2. Quod quum Nostrà, & aliorum etiam complurium sententià, nec Ecclesiasticis regulis ac ritibus, nec pia Praedecessorum Nostrorum menti, contentaneum esse judicaverimus; neque verò absque notabili Divini Cultus immutatione, & Populi scandalo, re ipsa fieri contigerit; Nos, cupientes tanta solemnitatis initia, communibus omnium ordinum studiis, eoque maximo cultus splendore, quo potissimum fidelium mentes ad debitum erga Divinae bonitatis mysteria venerationis affectum excitantur, omni tempore concelebrari; Motu proprio, & ex certa scientia, post maturam deliberationem hac de re habitam, hanc in posterum praeccepti Nostri formam volumus esse perpetuam, quae de Apostolica potestatis plenitudine statuumus atque mandamus, ut, sicuti Sede plena de manè Feriae V. post Festum SANCTISSIMAE TRINITATIS, unica Supplicatio, sive Processio Generalis SANCTISSIMI CORPORIS CHRISTI in Urbe peragi consuevit, ita eadem Apostolica Sede vacante, ubi Solemnitatem praedictam, anno vertente, celebrandam esse contingat, unica pariter in Urbe Generalis Processio habeatur, cum interventu omnium & singulorum, qui de cetero hujusmodi Supplicationi generali adesse tenentur; quorum nomina, & incedendi ordo, aliis Nostris Apostolicis Litteris hac ipsa die manu Nostra subscriptis distinctius expressa reperiuntur.

Cum divi-
sione Pro-
cessionis ge-
neralis, com-
muniter im-
probata.

Praescribitur
unica Pro-
cessionis ge-
neralis, uti
mos est, Se-
de plena.

§. 3. Dum autem pro hujusmodi generali Supplicatione Sede vacante, ut praefertur, habenda, congruum opportunumque locum deligere, & constituere mente animoque versabamur; illud Nos maxime permovit, sed animadvertimus, in ceteris per Christianum Orbem Civitatibus, tempore Episcopalis Sedis vacantis, nihil mutari solere circa locum, aut Ecclesiam, in quo, seu qua, Episcopo vivente, quotannis praecipua hujusmodi Processio CORPORIS CHRISTI celebrari solet. Itaque quemadmodum in Urbe, Sede plena, Processio Generalis hujusmodi in Vaticano celebratur, quantumvis Pontifex in ejusdem Vaticanæ Aedium actu non commoretur, sed in Quirinali Palatio degat, vel etiam eundem extra Urbem moram trahere contingat; ita nihil ob stare censuimus, quominus, etiam defuncto Pontifice, Processio Generalis die Festo CORPORIS CHRISTI in Vaticano pariter celebretur; quia potius id satis congruum & opportunum fore judicamus, habita ratione tum Vaticanæ Conclavis, in quo Collegium S. R. E. Cardinalium, ad maximum in Terris opus peragendum, tunc temporis permanet, tum frequentiae Populi, qui hac de causa per eos dies ad Vaticanum confluit.

Et quidem
de more apud
Basilicam
S. Petri in
Vaticano.

§. 4. In-